

Libri

Lausdē reuerēdissimi p̄ris/dñi Hugonis r̄c. Car
dinalis Postilla sup Exodū incipit. Expo. Ca. I.

A **b** **D** Ec sunt nomina. Non noīant nisi vnde cū filiū iacob eo q̄ ioseph p̄cesserat eos in egyptū.
B **c** **D** Ec sunt nomina. Id ē hoīes: synecdoche a parte totū: sicut i. Petri. iij. d. Octo anime saluē facte sūt per aquā. Luit. v. a. Si peccauerit anima t̄c. Et intelligit totum quicq; a parte dignioris: vt hic aia p̄ hoīe. Quicq; a parte indignioris: vt Joh. i. b. Verbum caro factum est: id est homo: qđ dictum est ad maiorem exp̄ssione. Et nota qđ noīant h̄ filiū q̄ ordinē gentiū: s̄m ordines geniūtur simul et dignitatis. Primo qđe numerant sex filii līe: q̄ fuit p̄ma vxor: Secundo beniamin fili⁹ rachelis: Ultimo quatuor filiū ancillarū. Hunc autē ordinē nō tenuit iacob in b̄ndictiōib⁹. **b** **S**eptuaginta: Annūmerato iacob cū illis q̄ cū eo in gressi sūt egyptū: et ioseph cū duobus filiis. Septuagita. Trāslatio. lxx. interparētū habet septuagitaq; qđ nō est verus: teste hieronymo: quia q̄nq; filiū filiorum ioseph quos septuaginta cōnumabant: nondum nati erant cum iacob intravit egyptū: vt probat hiero in quadas Glo. super Gen. xl. **m** **I**mpleuerunt terrā: Gessen. s. nō totam egyptū. **n** **S**urrexit interea rex nou⁹: Longo tempore post mortem ioseph. Ab illo enī qui ioseph sublunauit: qui, p̄prio noīe dictus est mephres: vsc̄ ad cenchren: qui **f**ilios

Moraliter

Moraliter: **a** **H**ec sunt noīa. In numero et noīe filiorum israel: notant tria: Paucitas saluandoū: diligentia pastoꝝ: familiaritas dñi erga suos. De p̄mo d̄r Esa. x. e. Reliquie ligni salt⁹ ei⁹ p̄ paucitate numerabunt: et puer parvū scribet eos. Reliquie salt⁹: dicūt q̄ relinquunt p̄ rete diaboli: q̄ fere oēs p̄scat. De secundo d̄r Hiero. xxvij. c. Adhuc trāsibūt greges ad manū numerātis. De tertio Proverb. xij. b. Mout iustus animas lumentorū suorū. j. xxvij. c. Mout te ex noīe. **b** **Q**ui ingressi. Mota p̄dicatores ingrediunt egyptū: i. ad p̄toz: cū nō ad aures vt placeat: s̄ ad cor vt edificent loquunt. Unde Esa. xl. a. Loquunt ad cor hierusalem. Item intrat egyptū: qui p̄dicatiōe sua querit salutem aliarū. Unde Zach. vi. b. Qui ingrediunt terram aq̄lonis/ requiescerent spiritū meū. Item nota q̄ prius dicunt filiū israel: et p̄ igressi sūt cū iacob: ad significādū q̄ p̄dicatoꝝ pri⁹ debet videre deū per p̄templationē: et post laborare p̄ p̄dicationem. Unde anteꝝ sponsa euocetur ad laborem p̄dicationis: p̄misit de somno p̄templatiōis. **U**n Lant. q. b. cum dixisset: Ne fusciteris eaꝝ donec ipa yelit: statim subdit: Surge p̄p̄ra amica mea et veni. **c** **C**uz domib⁹ suis. Hic ostendit quales debent esse p̄dicatores: et omnes q̄ ad p̄dicationis officium assūmunt. Debent enī habere familiā magnā nimis: s̄m qđ legiſ d̄ Job. i. a. Erat enī ei familiā multa nimis. Familiā sunt sancta desideria: mundū cogitationes: opera bona. Qui banc familiā regere nō didicit: p̄dictionis aut plationis officiū non vsuperet. **U**n. j. **L**emoth. iij. a. Qui domui sue p̄esse nescit: quō ecclesiā dñi diligenter habebit: De p̄laro vel p̄dicatore sterili dicit Hiero. xxij. g. Scribe virū istū sterile. i. sine familia: et ideo in dieb⁹ suis nō p̄sp̄erabilis: id est alijs non faciet fructū. Habet autem q̄libet suā familiā: s̄m qđ dicit Zach. xij. d. Oēs familię et reliq; familię: et familię eorū seorsū: et mulieres eorū seorsū. **d** **R**uben/ fili⁹ vītionis/ habet familiā suā. i. studia scripturarū. **e** **S**ymeon/ auditio: suā. i. gratiā orationis: et sic de alijs: cū p̄to/

Exodi

cū p̄p̄ia familiā debet quilibet p̄cedere. **U**n. f. Pet. iij. b. Unusq; sic accepit gratiā in alterū illā administratoꝝ. Roma. xij. b. Singuli alter alteri⁹ mēbra: h̄ntes donatiōes s̄m gratiā q̄ data est nobis/ differentes. **f** **E**rat igit̄ oēs aīe. Mota dñs hoīes vocat aīas poti⁹ q̄ corpora: q̄ b̄ insinuans curas alarū potius q̄ corpora esse gerenda. Unde dñs primo venit propter animas: sc̄do p̄pter corpora reformāda veniturus. Primo venit p̄pter aīas: quia magis diligit eas. **G**ap. xij. d. Parcī omibus: q̄ tua sunt oīa dñe q̄ amas animas.

g **D**e semōre. Per semur iacob/ signifcat christi humanitas: de qua sancti generati sūt. In semōre vis generādi: et chilustus q̄ aī sterilis fuit / posteaq; assumpsit semur. i. carnē/ multos genuit in ecclesia. Esa. viij. d. Ecce ego et pueri mei q̄s de- dit mihi deus. Mota p̄dicatores generat corde compassiōis affectu. Gal. iij. c. Filii mei quos iterū parturio. Itē ore. **h** **C**or. iiiij. d. In christo iesu per euāgelium ego vos genui. Sol⁹ christus carne generat: quia solum caro eius p̄ nobis fuit crucifixā: clavis et lancea est ap̄ra. i. Cor. j. b. Numq; paul⁹ p̄ vobis crucifixus es: q. d. non. **i** **J**oseph autem in egypto: Id est christ⁹ in mundo: q̄si lux in tenebris lucens: quādō ingressi sūt p̄dicatores mundū: quādō ingrediuntur: Ibi christus erat p̄ueniens per grām ipsos apostolos q̄s mittebat: et p̄parāt auditores. Matth. viij. b. Ecce p̄cedet vos in galileā: sicut gabrielē q̄ miserat ad virginē salutandā p̄cessit. Unde beatus Bern. Transiit gabrielē et p̄uenit ad virginē: Alio inquit angelus: gratia plena dñs tecum: Quidz

Quē reliquisti in celo/nunc in utero reperis: quo nāz modo voluit et p̄voluit super pennas ventorū: victus es o archangelo: trasiliuit te qui p̄misit te. **k** **Q**uo mortuo: Hoc est q̄ christo mortuo et sancti/ crevit ecclesia. Pro uno grano mortificato/ mīta grana surrexerūt. Qđ significātū fuit Iudic. viij. f. vbi dicit q̄ confractis lagenis lampades micuerūt: et hostes territi/ terga dederūt: quia fractis in passione sc̄op corporib⁹ apparuerūt miracula: per que victus est mūdus et ecclesia sublimata et multiplicata. **l** **M**ultiplicati. Ad litterām / ministri ecclesiæ multiplicati sunt numero: et vnam in merito: S̄z multi nō p̄pter christū: sed vt de bonis ecclesiæ diuites siant seruitū: quib⁹ p̄uenit qđ dicit dñs in euāgelo Joh. vij. c. Queritis me/ non quia vidistis signa: sed qz comedistis de panibus et saturati estis. In talium ministrorū multitudine nō multū iocūdāt dñs. **U**n Esa. ix. a. Multiplicasti gentem/ non magnificasti leticiā. **U**n beatus Bern. Non magnificat leticia: dum nihil min⁹ appareat decrueisse meriti q̄ numeri accessisse. Currat ad sacros ordines passum: et reuerēda angelicis spiritib⁹ ministeria hoīes comprehendūt sine p̄sideratiōe: Hati sunt sancti gradus in occasiōne turpis luci: et questum estimat pieratē. Cōflosissime siqđem pietatis inueniunt in suscipiēda imo accipiēda cura aliarū: sed hec apō eos cura minor: et de alia salute nouissima cogitatio ē. **n** **S**urrexit interea. Christus rex nou⁹ dicit: quia uno/ uat oīa in melius. Unde Apoc. xxij. b. Ecce noua facio oīa. **G**ap. viij. d. Permanēs in se innuat oīa. Diabolus aut rex nouus dicit: quia nouitate gaudet: et semp vellet hoīem que rere nouitates. Ecc. xxvij. b. Stult⁹ vt luna mutat. Christus rex est iudeor. i. cōfidentiū et humiliū: S̄z diabolus suborū. Job. xli. d. Omne sublime vider: ipse est rex sup oēs filios subie. Sicut autē christus habet suos/ sic diabolus suos apostolos. Apostoli qđez diaboli sunt verul⁹ et qđem in terpretes/ lenomib⁹ et meretricib⁹ verba portat̄es. Martyres sunt heretici: Cōfessores/ hypocritē: q̄ exterminat̄ facies t̄c. **M**art. **g** **G**rigines

G filios israel affixit: et mari rubro pergit: multi fuerunt reges.
Octau^o aut ab illo fuit amonephis: sub q̄ natus est moyses.
Generaliter autem oēs reges egypti disceban^o pharaones
sicut postea ptolemēi: et reges perlarū/arsacidē: reges roma/
noꝝ/cesares vel augusti. **H**abebat aut̄ ppria vocabula: sicut

modo patet in papa romano. a **Qui**

ignorabat ioseph: beneficia. f. ioseph

que contulerat egyptiis. c **Sapien-**

tter opprimam^o: id est astute. Sapien-

ta enī pprie non est nisi in bono: sed sup-

bī q̄ astute faciunt: sapienter se facere ia-

ctant. q.d. opprimendo eos nobis prouī-

deam^o: ne ḥ nos multiplicent. d **Heb**

posuit itaqz eis magistros: hebre-

os. sed ip̄is magistris p̄fecit egyptios: q̄

eos durius affligeret. Et dicit Josephus

q̄ egypti inuidebat hebreis ppter inge-

nū virtutē: et laboris industriā: et operū af-

fluctū: et sobolis nobilitatē: et ideo ad sug-

gestionē eorum imposuit rex hebreis an-

garias duras: quibus fracti non vacarent

amplexibus. f **Arbes** tabernaculo-

rum: **Whiton** t **Rameses**: Que pa-

us etiaz erant ciuitates: sed non erant ta-

bernaculoꝝ. Erant q̄dēs in finib^o egypti:

et ideo fecit eas murari pharao: vt ibi po-

neret armatos milites. q. in tabernaculis

figiter excubates: ne quis posset in-gredi

vel egredi absqz pharaonis impio: et ideo

dicte sunt ciuitates tabernaculoꝝ: Tel etia

dicte sunt prius ciuitates tabernaculoꝝ: id

est pauperū: quas postea opere illo dita-

uit et ampliavit. Alia littera habet ciuita-

tes dominioꝝ: vbi. l. fisc^o reponeret. Mo-

ta tabernacula d: tam tentorū militū q̄

tugurū siue casa pauperū: et etiā tabna-

cū mercū siue rerū venalū loc^o. Aliud

Moraliter f etiā opus

Virgines diaboli sūt: q̄ exteri carnis in-

tegritatē custodiūt: s̄ iutus mētes diversis

vitis sūt corrupte. **L**est nouitas duplex:

Quēdā bona: q̄dā mala. Bona triplex:

Nouitas potentia. Eccl. xxxvi. a. Immo-

ua signa: muta mirabilia. Nouitas grē.

q. Cor. v. d. Vetera trāseūt: et ecce no-

ua facta sūt oia. Nouitas gloria. Apoc. xxii. b. Ecce noua fa-

cio oia. **N**ouitas mala triplex: Vanitatis. i. Timor. vi. d.

Prophanas vocum nouitates deuita. Item curiositatis.

Act. xvij. e. Atheniēs omnes et aduenē et hospites ad ni-

bil aliud vacabāt: nisi aut dicere aut audire aliquid nouū. Itē

impietas: vt hic. b. Surrexit rex nou^o. b **E**t ait ad po-

pulum suū. Populus diaboli: maligni spūs et pueri ho-

munes. Hac dupli acie ipugnat populū dei. Maligni enī

spiritus intus temptant: peruersi hoies exterius p̄sequunt.

Thess. i. g. Foris interficit gladi^o: et domi mors est similis.

Hi interiorē substantia: alij exteriorē auferre nitunt. Eph.

vi. b. Mō est nob collectatio aduersus r̄c. Sed ab yr̄isqz li-

berat dñs. Unde P̄s. Ludent a latere tuo r̄c. c **Sapiē-**

ter opprimam^o. In eo q̄ dīc. Sapiē: nota astuta dia-

boli: per quā seducit. In eo q̄ dīc. Opprimam^o: nota potē-

tia diaboli: per quā seducta animā opprimit violent. H̄n au-

tem dicit primo sapient: et postea opprimam^o: quia diabolus

primo non haber potestate in hoie: sed per blanditiā sedu-

cit: seductū postmodū opprimit violenter. Unde quidā cre-

do beatū Berū. Ne acqescas dicentib^o: incuruare: nec cre-

das adiūcētib^o: vt trāseam^o: Non enī transeūt sed herent: ex

quo semel supposueris corpus tuū: et terrā et vias trāseūtib^o:

inūdatio trāseūtū surgere nō p̄mitit. Job. xx. d. Ludent et

veniēt sup eū horribiles. e **E**dificaqueūtqz vrbes ta-

berna. Tabnacula sūt corpora nra. Job. xv. d. Ignis deuora-

bittat

bit tabnacula eoz: qui munera libenk accipit. Heb. xii. b.

Habem^o altare r̄c. f **A**rbes tabernaculoꝝ: edificati

qui corpī suo p̄uidet vel delitias vel diuitias vel honores.

g **W**hiton: interpretat os abyssi vel defectiōis: et significat

cupiditatē: q̄ sicut inferi satiari non potest: sic nec illa. Ille

tus tabnaculi vrbe edificat: qui seruit p̄

ecclēsia vel redditū vel ḡbenda. Singu-

la enī obsequia: que hoc intulū impendū

tur: q̄s singuli lapides i hoc edificio po-

nunt. h **R**ameses: interpretat cōmo-

tio tineq̄: vel malitia decurrēs: et significat

luxuriā: que sicut tinea de carne exor-

ta carnē p̄sumit. Hul ergo tabnaculi vr-

be edificat: qui gule vel rerū diuitias p̄

curat. Heliopolis interpretat ciuitas solis: et

significat subibā. Hanc vrbe edificat: q̄

bonoreſ hui^o ſeculi ambīt: vt ſug alioſ vi-

deatur. H̄e tres ciuitates ſunt in egypto:

id est in mūdo: q̄ oē qd̄ est in mundo r̄c.

i. Job. q.c. Et in his vr̄ib^o edificandis

multus labor ē: totus tñ cedit pharaoni:

id ē diabolo. Ut Proverb. v.b. Vle des

alienis honorē tuū: t̄ anōs tuos crudeli r̄c.

Itē Osee. viij. c. Comederūt alieni robur

ei^o. q.d. Mō tibi ſz pharaoni laboras. Eō

uerſo iuſti. Pro. xvj. d. Alii laborans la-

sibi r̄c. Et P̄s. Labores manū tu. r̄c. Et

nota q̄ dicit māducabis: non manducas.

Quidā enī labores ſuos hic māducāt:

de ſuis opib⁹ gloriantes. Matth. vi. a.

Amē dico vobis: recipērūt mercedē ſuā.

Has tres ciuitates deſtruere et alias ſrias

edificare venit dñs: Hauptatē: caſtitatē:

humilitatē. Et has p̄mo i ſe exhibuit: po-

stea eis alioſ p̄dicant. H̄iere. xxxi. d. Re-

uertere virgo filia Israel ad ciuitates tuas

ſtas. H̄e tres ſunt in iudea: in his edificā

dis nō eſt multus labor: et tñ magna vtili-

taſ. Matth. xi. d. Dilecite a me: q̄ mi r̄c.

i. **O**toqz opprimebant. Sic boni

q̄to magis tribulātur: tanto amplius p̄

ſificāt in bono. Nam virtus in infirmita-

te p̄ficit. ii. Cor. xii. c. Et ibidē. d. Cū in-

firmor: tunc potens ſum r̄c. Gen. i. d.

Crefcete et multiplicamini: Et ſequit: Et

replete aquas maris. In aq̄s enī maris. i. in amaritudine cre-

ſunt et multiplicāt boni. k **O**deratqz. Proverb. xxix.

b. Tiri ſanguinū oderūt ſimplice. Job. xv. c. Si mūd̄ vos

odit r̄c. l **E**t affligebat r̄c. Tria inueniunt̄ hic que ſūt

i peccato: In p̄curatioē/afflictio: in breui vſu/illuſio: in fine

amaritudine. Unde beatū Berū. Voluptas guturis qu; tan-

ta hodie ſtimat: vix duo y obtinet latitudinē digitor̄: et hu-

lus tam modice part̄ tam exigua delectatio: q̄ta paraf ſol-

licitudine: q̄taz deinde moleſtia parit: hinc mō ſtruſi ſrenes

diſlatant et humeri: hinc tumētes vteri nō tam ſimpinguit q̄

imp̄gnat aruina: dū carniſ on^o oſſa nō ſuſtinet: morbi va-

riū generant: Sic libidinis illecebra vorago q̄tis laborib^o et

diſpēdijs inſtūtū et fame et honoriſ: aut i vītē ipſi p̄culo cō-

paraf: cui^o appetit^o anxietat^o et recordie^o: act^o abomiatiōis et

ignominie: exi^o penitūdinis et verecūdū plen^o eſſe dinoscit.

Nota dñs pp̄ p̄cīa nra afflīt^o fuit i flagellatiōe: illusus in

facie relatiōe: amarificat^o fuit i ſellis potatiōe. Ter aut illu-

ſum ē christo. Primo q̄i velata face dicebat ei: Propheti

ca christe r̄c. Scđo illuſu ab herode i veste alba. Tertio i re-

gio habitu: q̄i indūtē ſpurpura/corona ſpinea portāt i capi-

te: et arūdūtē tenēt i manu. Sic diabol^o illudit p̄tōri: Primo

q̄i exēcat eū: ne atēdat peccati q̄litatem. i. vilitatez: et pene

q̄litatē. i. dei iuſtičiā. Scđo illudit ei i veste alba p̄ ſimulatio-

ne. Tertio illudit q̄i pp̄ hypocrisim q̄s assumit in ūlātū: et

dat ei corona ſpinea. i. mitra p̄tōficalis: et bacul^o arūdūtē. i.

bacul^o p̄ſtoral ſfragiliſ et manū perforanti.

Matth. 26. g.

Luc. 23. b.

Job. 19. a.

In floribus Ms.

6.ca. 28.

Getiam op' mō tam grāue q̄ seruile imposuit illis: vt. s. lutū pla
reari t' vicor in cophinis exportaret. De quo legit in Ps.
Dan' et i cophino seruerūt. Tertium etiā addidit opus fin
Josephū. vt. s. diuidet flumen q̄ plures riuiulos ad irriga
tionē agrop: t' circūdarēt ciuitates fossat. ne eas fluv' inū
daret.

His seimi
na reseruate: Lū

quia fragilis sexus no
cere non poterat: tum
quia libidini egyptio
rum desideraret: tū q̄
scriba quidam sacror
predixerat regi eo tē
poze masculū i israel
nasciturū qui regnū
egypti humiliaret: et
animi virtute trascen
deret yniuersos.

Non sunt. Blo.

Timore mortis mē
tiunt: s̄ timore dei ser
uauerūt pueros. Il
lud puniendū: h̄ remu
nerādū.

Bene ergo fecit deus.

Blo. q̄ timuerūt deū:
q.d. Non quia menti
te sunt: sed quia timē
tes deū: pueros ser
uauerūt. Sed quārī
de mēdaciō isto: vtrū
fuerit peccatū morta
le an veniale. Aug.
de mēdaciō obste
tricū dicit: q̄ veniale:
nec credendū eis q̄ di
cunt remuneratas p
mēdaciō: Pīetas enī
in eis remunerata est
non mēdaciō. Unde
Greg: Sūmope ca
uedū ē mēdaciō: q̄ uis
sit culpe leuior: si q̄
q̄ meritis q̄stādo bñst

cū. s̄ doc q̄ pfecti fugiūt: vt nec vita cuiusq; eoz mēdaciō
defendat: ne noceat aīe suę dū q̄rūt pdesse carni alienę. Il
lud s̄o facile abstergit: q̄d mater boni opis pīetas comitāt.
Sic videt ḡ tā h̄ Greg. q̄ fin Aug. q̄ mēdaciō obstericū
fuerit veniale. Cōtra: dīc Greg. q̄ merces bonitatis earū po
tuit i eīta vita retribui: s̄ p culpa mēdaciō i terrenā cōpē
sationē declinata ē: ḡ mēdaciō abstulit eis remuneratiōne vi
te etiē: s̄ bñō pōt auferre nisi pētū mortale: ḡ mēdaciō ea
rū fuit morale pētū. Ad h̄ ē cōmuniſ opīto: t̄ vera ē q̄ mē
daciō obstericū fuit pētū veniale: Mēditē sunt enī timore
morti ipal: t̄ amore vite pīsent: q̄d impeditiūt eas ne grā eis
daretur. Sicut enī alīq̄ existēt i mortali pītō/bonis operi
bus occasionali quodāmodo se reddit idoneū: vt ei grā pīse
ratur: qua collata potest mereri vitā eternā: sed si sequat ma
lum opus etiā veniale: facit vt bona opa pīcedentia non sint
occasio gratiē pīferēt: ita mēdaciō isto abstulerūt sibi ob
sterices gratiā: quia reddiderūt se min' idoneas ad haben
dā gratiā qua mereri poterāt vitam eternā. Et ob hoc dicit
Greg: q̄ p culpa mēdaciō merces benignitat̄ earū decli
nata fuit in terrenā mēdaciō. **E**dificauit. Ad litteram cum essent pauperes locupletauit eas: vel cū essent steriles/ fe
cundauit.

Expositio Capituli II.
Gressus est vir Moie amram vel amramis.

Virgo: Moie iocabert. Amram autem nolebat

accedere ad uxorem suam ppter edictū regis malēs
carere liberis q̄ pīcare in necem. Qui dñs q̄ somniū astitit

vt dicit Joseph⁹ dicens ne timeret cognoscere uxorem suā:
quia puer quem timebat egypti⁹ erat nascitur⁹ ex eo: t̄ etiam
d̄ sacerdotio aaron significauit: Fecitq; amra ut dixit ei do
minus: t̄ concepit iocabert: t̄ peperit filiū sub silentio: id est
sine magno clamore: quia dolores partus non multū insiste
runt.

Sin ca
recto: id ē in ripab̄

crescunt carices: her
ba scilicet acuta t̄ scin
dēs. Unde Virgil⁹:

Et carice pastus acu
ta.

Sorore: maria. s. vt dicunt he
brei. i Conside
rante euentuz rei:

ex pīcepto marris.

Filia phara
onis: thermut: vt dī
cunt.

Mer cre
pidinē aluel: id est

super oram ripe flu
minis.

Sin pa
pyrone: id est in lo
co vbi crescit papyr⁹:

id est iuncus: unde fit

per gamensi in q̄ scri
bitur.

Misera

Sic enī dñs venusta
uerat infantē: vt etiā

ab hostib⁹ amares: et

dignus alimēto habe
retur. Sicut legitur d̄

sc̄tō sebastiano: Ne

cessē erat vt quem dī
uina pīuderat gratia
ab oībus amaretur.

Cui soror pue
r. Cum plures egyptiē
admoniſſer̄t vbera/pu
er auerterebat faciem:

Lfic ait maria: Fo
te vbera sue ḡt̄ leq̄:

t̄ adduxit thermut i
ocabeth quasi alienā: t̄

statim accessit ad vbera ei⁹. **M**oyses. Egyptiē enim
mos dicit aquā: is saluatum. Dicit cum thermut qđam die
obtulit pharaoni moysen: vt t̄ ipē eū in filiū adoptaret: Ad
mirās aut̄ rex pueri venustatē: coronā suā quā tunc forte ge
stabant: iposuit capiti suo. Puer aut̄ coronā pīciet in terraz: t
fregit: in q̄ erat fabrefacta imago hamonis. i. iouis. Ad v
dēs sacerdos heliopoleos stās a latere regi/ exclaimauit: Hic
est puer quē nob̄ dñs occidēdū mōstrauit: vt decētero tūmo
re caream⁹: t̄ voluit irruere in eū: s̄ auxilio regi liberat⁹ ē: et
pīsuasionē cuiusdā sapiētis: qui per ignorantiā puerilem hoc
factuz asserebat. In huius rei argumēto puer obtulit pri
nas: quas puer ori apposuit: t̄ lingue sūmitatē corrupit ig
ne: Ut̄ hebr̄i impeditioris lingue eū fuisse autumant. Tātē
s̄o pulchritudinis fuit: vt dīc Joseph⁹: vt nullus adeo seue
rus esset: vt non aspectu eius adhēret. Multiq̄ dum eum
cernerent per plateas ferri/occupatiōes quib⁹ studebāt: dese
rebant. Moyses s̄o fac̄t⁹ adultus: vir bellicosus t̄ pītissim⁹
armoz fuit. Ethiopes s̄o vastauerāt egyptiū vloq̄ mēphim
et mare: quo circa couersi ad diuinationes egyptiū: acce
pīt responsum: vt auxiliatore hebr̄o vterent⁹: t̄ vix obtine
runt a thermut vt exercitui quē parauerant pīficerēt moy
sen ducenti: pīt̄ pītis sacramētis ne ei nocerēt. Qui per ter
ram duxit exercitū itinere breviori: vt improbus ethiopes
pīueniret. Iter s̄o faciens per loca plena serpentibus: tulit i
arcis papyrijs ibices. i. ciconias egyptias: castraqz metatus
pīferebat eas: vt serpentes deuorarēt: t̄ ita turus per noctem

trahibat exercitum: Tadēm p̄uentos ethiopes expugnans, inclusus in saba regia ciuitate: Quā cū diutius obseisset oculos suos intecit in eū tharmis filia regi ethiopū: et ex predicto trahidit ei ciuitatē si duceret eā in uxore: et ita factū est: Propt̄ quā aaron et maria postea iurgati sunt p̄tra moysen. Numeri xiiij. a. Dum aut̄ redire velle moyses non acceperit uxor, proinde moyses tanq̄ vir perit⁹ astro: duas imargines sculpsit in gemmis, hui⁹ efficacie: ut altera memoria alte⁹ obliuionem p̄ferret. Cunqz paribus anulis eas inferuisset: alterū s. obliuiois anuī uxori dedit: alterū sibi retinuit: et ita multi⁹ moysi: et p̄missus est in egyptū reuerti.

a Ad fratres: Iudeos. s. b. Virum egyptiū p̄fectū operis sui et lateri: q̄ p̄er erant māris hebreis.

c Abscondit sabulo. Querit Aug⁹ q̄re moyses interfecit egyptiū: cum nullaz in eo haberet iurisdictionē.

Et soluit q̄ diuinitus inspirat⁹ h̄ fecit: Iz scriputa taceat. Qd p̄z: q̄ stephan⁹ in Act. viij. c. dicit q̄ putabat alios iudeos intelligere sicut ipse intelligebat in spū: q̄ p̄ manū illius erat dñs liberauti⁹ hebreos d̄ manu pharaonis.

d Alterum istud: id ē res bur⁹ ſbi. Simile Esa. xxix. b. Nō fuit verbum in domo regis: qd non ostenderet eis.

d Timuit moy- ses. Lōtrarii Heb. xi. e. Fide moyses fu- git in egyptū nō ver-

tus maiestate regis. Sic p̄mo timuit: postea missus est a dñō nō timuit. Uel aliter timore p̄passiōis timuit: vt hic dicitur: nō timore passiōis: vt dicit Heb. xi. e. f. Qui fugiens: p̄ desertū: vbi ciboz in opia virtute toleratē supauit: vt dicit Joseph⁹. g. Juxta p̄tēti⁹: ppe ciuitates mādian: sic dicta a quodā filio abrae de cethura: vt dicitū ē Gen. xv. a. h. Erat aut̄ sacerdoti: id ē primati: q̄ antiquus sacerdos dicebat, pp̄iū h̄o nomē illius sacerdotis erat ragueal agnominis ietro cognitatus cineus. i. Moysenus est rex amonephis: sub quo nat⁹ est moyses. k. Ab operib⁹: id est pp̄i onera opis. l. Filios israel: Propt̄ merita pa- trū recipit filios. m. Et cognovit eos: id est cognoscere se ostendit. **i** Expositio C. III

D Moyses aut̄ pascebat oves ietro cognati: id est sacerdi. q. Ad montē dei oreb Sinai mons ē in p̄finio arabie et iudee: q̄ in qdā sui pre dicit oreb: et erat ad pasturā ouili⁹ egregi⁹ herbis abundās: h̄ pastores suue accedere nō audiebāt: tum q̄r excelsus: tum quia opinio-

erat deum ibi habitate. **s** Rubi **i** In rubo ignis Allegorice: n. Moyses āt pascebat. Moyses: lex q̄ pascebat iudeos. q. brutos et simplices. o. Ietro sa- cerdotis mādian. Sacerdotiū legale ē: cui bñ querit no- mē mādian: qd interpt̄ flux⁹: qz durauit ad tps. l. Christi

hō sacerdotiū manet ī eternū. Unde Heb.

vij. d. Et P̄s. Tues. Ps. 109.

sacerdos ī eternū. c.

Dicitur autem moy-

ses cognatus ietro: qz

similē ē: coperunt et

simul desierūt lex et sa-

cerdotiū. Heb. viij. b.

Trāslato sacerdotio:

necessē ē: vt legis trāl-

atio fiat. Uel forte qz

sacerdos tenetur legē

scire. Aggei. ii. c. In-

terroga sacerdo. c.

Et Balach. ii. b. La-

bia sacerdotis c.

p. Cūqz minasset.

Hota quidam iudeo

rum tm̄ exteriū pa-

sceabantur ī lege tm̄

litteram attendentēs.

Alij ad interiora du-

cebant̄ spiritualit in-

telligentes legem: licet

cum populo exteriū

habitarent. Uel Mu-

meri. xij. b. Si q̄s fue-

rit inter vos propheta-

ta c.

r. Appar-

itos ei dñs ī flāma

ignis. Legi appare-

re dicitur dñs: quia ē

ea nobis appetet. Ig-

nis in rubo: christus ī

populo iudaico vnde-

nar⁹ est. Uel Job. viij. c.

g. Sal⁹ ex iudeis. Mu-

meri. xxiij. c. Oriet

stella ex iacob. i. chris-

tus ex iudeis. Moy-

ses igitur ignem in ru-

bo videbat: quia lex

christum de iudeis na-

sciturū p̄dicabat. Oz

autem rubus ardebat

et non comburebat,

significat qd pungens malitia iudeorum increpat̄ a chris-
to: sed non consumitur. Unde Petre. vij. g. Frustra confla-
uit conflator: malitia enim eorum non sunt consumpt̄. q. d.
frustra est ignis in rubo: quia non est combustus. Uel ignis ī
rubro: virginitas ī partu virginis illibata. Uel cārat ecclesia:
Rubrum quem viderat moyses incombussum c. Uel rubus
incombustus: humanitas christi a divinitate non absorpta:
vel ecclesia probata vel turbata tribulatione non consump-
ta. Hęc oia p̄uidebat lex et predicit: Predixit enī pecca-
ta populi non p̄sumenda per christus. Deut. xxxi. d. dicitur
moysi: Domines cū p̄ib⁹ tuis: et pp̄is iste p̄surgēs formicabil-
tur. Item predixit deus in honore. Deut. xvij. c. Prophe-
tam suscitabit vobis deus de fratribus c. Et Michee. v. a.
Ex te misericordia egredietur: qui sit dominator in israel c. Item
partum ī virginē. Esa. viij. c. Ecce virgo concipiet c. Itē
tribulationem ī ecclesia. Zach. xij. d. Ducam tertias partē
per ignem c. Dicit ergo moyses: Adam: Hoc
est: q̄ lex non cessauit procedere ī obseruātia ceremonialiū:

Libri

In rubo ignis

Lex in synagoga.
Spiritus in littera.
Divinitas in humanitate.
Filius dei in vtero virginis.
Persecutio in ecclesia dei.
Tribulatio in anima iusti.

a Hanc magnam.
Magna signantem.
c Ad Moyes moy-
ses. Sile Ben. xxij.
c. dicitur: Abraam
abraam. Et. i. Reg.
ij. b. Samuel samu-
el. e Solue cal-
ciamenti. Opera
mortua dicit Inter-
lin. vel curam tempo-
ralium. Simile Josue
Act. 7. d. v. d. Aliquando calcia-
de p. dis. mentum in bono accipi
z. c. sunt q. tur. s. pro exēplis san-
ctorum. i. xij. b. Calcia-
mēta habebitis i pe-
recurrat.

Josue. 5. d. v. d. Aliquando calcia-
de p. dis. mentum in bono accipi
z. c. sunt q. tur. s. pro exēplis san-
ctorum. i. xij. b. Calcia-
mēta habebitis i pe-
recurrat.

C **a** Dicit eni: De
resurrectione mortuo-
rum non legisti q. di-
ctum est: Ego suz de
abraam z. Non aut
est deus mortuorum sed
viventium. Et noīan-
isti tres poti q. alijs:
propter tres virtutes
in quibus priuilegiati
sunt: Abraā i fide: isla-

ac in spe: iacob in charitate. **b** Vocavit eū: Mōrālē.
Sponte sine vocatiōe p̄gebat moyses ad vīdēdū: postea cū
vocat vt mittat ad frēs: r̄fudit: Adsum. In quo ostendit q
ocium sc̄m̄/sponte querendū est: negocium h̄o sc̄m̄ cuz iniun-
gitur/suscipiendo. Si nullus imponit/ vacandū est veritati:
Si imponit/ suscipiendo est pp̄t p̄ximū charitatē. **i** Sc̄v-
ens dolorē ei. Mōrālē vidit: clamor audiuuit:
dolorē sciuit. Mā afflictio sit in corpe: clamor in ore: dolor in
corde. In quo mōrālē instruitur: contritio: confessio: satisfa-
ctio. Quā cum viderit: audiuerit & sciuerit dñs: descēdet vt li-
beret. **k** Lacte & melle: id est h̄i pascuū abūdat & arbo-
ribus. Per lac eni fertilitas pascuū: per mel abūdantia ar-
borū designat: quia in arbore mellificat apes. Et i his duo
bus p̄sistit bonitas terre. **l** Signū q̄ misericordia te. Si
gnū debet p̄cedere significatiū: sed hoc posteri est significa-
to: quid est q̄d dicit: Ideo sic potest intelligi: Hoc hebreis
signū z. q. d. Cum eduxeris populū/ videbis & cognoscēs q̄
ego fui tecū: & eduxi te. Et hebrei terminat hic verbum: Hoc
habebis signū q̄d misericordia te. s. visio rubi: que p̄cessit.

m Deus abraā. Ad h̄i israeli patrū memoria p̄ponit: vt
cum intellexerint non esse deū recentē qui loquit: sed deū pa-
trum suorū/ facilius acq̄escant & deū suū eise cognoscant.

n Hoc nomē

Erodī

n Hoc nomē mihi ē. Joseph⁹ dicit q̄ dñs dixit moyſ
suam appellationē quā hoīes p̄p̄ nō audierūt: nec mihi vas
est dicere. i. facultas. q. d. Tanta est virt⁹ illius noīis q̄ non
possem exp̄mēre totā. Unde nomē illud dicit ineffabile: non
q̄ nō debeat dici: sed q̄ virt⁹ eius nō potest exp̄mī: vel q̄ ab
eis nō poterat itelligi. Est autē nomē illud tetragramaton. i.
q̄tuor litterā scriptū. s.
he: ioth / vau: hebh: :
q̄d sonat p̄ncipīū vī
te passiōis iste. Hoc
nomē erat scriptū in

l lamina

Allegorice

dōnece ostēderet chrl-
stum: ibi stetit. Unde

Matth. xvij. a. In

trāfiguratione moy-
ses & helias apparue-
rūt cū iesu. q. d. Hic ē

cui phibuum⁹ testimo-
niū. Unū dicit lex: va-
daz & videbo: q̄z h̄i ip-
sum p̄predicabat lex se

duraturā donec p̄sen-
tialis videret christū.

Unū Ben. xij. b. Nō

deficit sceptrū d̄ iu-
da z. Ibidē. xl. g.

Jacob dicit: Vada &

videbo ioseph anteç-
moriar. Tidit eni lex

q̄d p̄misserat ipletuz:

et mortua ē: q̄si vīga

p̄prio partu extincta

ē: dū nob̄ edidit vīz:

pullo recepto/matrez

p̄missim⁹ auolare: sicut

p̄cipit **Deut. xxij. a.**

b Vocavit eū de

me. ru. Dis de me-

dio rubi vocavit ad

se moyſen: q̄i legē de

medio traditionū hu-

manar. q̄b⁹ lex lacera-

bat/purū eliciuit ielle-

ctus. **c** Moyses

m̄. Semiat nomē

moyses, pp̄t l̄ales et

spūalē leḡ intellectū. q. d. Vocavit eū dū vītrūq̄ ad se traxit:

Mā christ⁹ & sacramēta leḡ seruauit ad l̄az: vt circūcīsionē:

et postea sp̄ialiter esse intelligēda demonstrauit: quando h̄

legem leprosum tetigit: Lu. v. c. In cena fīm litteram agnū

paschalem comedit: Sc̄m̄ spiritū leipsum verum agnū dī-

scipulis dedit. **d** Ne appropries: ad me: id est ad me-

os. q. d. Molo vt mei obseruent ceremonias legis & seueri-

tatem. Unde christus irritauit legem quo ad figurās cuz le-

prosum tetigit: & quo ad seueritatem/cum adulterā absolvit:

Joh. viij. b. **e** Solue calciamenti: id est littoralē in-

tellecū a iudeis in extremis tibi abīce: q̄dū eni lex inter

scorpiones: id est inter iudeos habitauit: necesse habuit cal-

ciari littoralē intellectu.

Unde Ecclēs. ii. c. Increduli & sub-

uersores. Sed cum lex i sancta terra: id est ecclesia christi ste-

tit: tunc discalciavit se: & scorpionib⁹ calciamenta reliquit: &

siam nuda ad christum accedit. Unde Ben. xxix. c. Joseph⁹

egredit nud⁹ relicto pallio adulterē. **f** Ego suz de⁹ pa-

tui z. Christus se dicit deum abraam: vt ostēdat se non

recentem sed eternū esse. Joh. viij. g. Abraā pater vester ex-

ultauit z. **g** Abscondit moyſen. Lex retraxit ceri-

monias suas vīso dño. Inde est q̄ p̄dicante dño/siluit io-

hannes. q. d. iohannes: Soluo calciamenti & cedo alij sp̄saz. Bub. 4. b.

* a Iblinus z.

La.

Lamina aurea quā sacerdos gerebat in fronte. Et huius sensus: Iste: id est christus: quē iste sacerdos significat: est p̄ncipium vītē passiōis: i. p̄ passionē: Loco enī ablatiu solebat greci posse genitū. b **Via trīu dierū.** Via trīu diep̄ christi: q̄ die tertia surrexit. Tel fides trīu glōnorū: vel lux fidei: robur spei: seruor̄ chāritatis: vel p̄cessus in patriā p̄ orationē: cōfessione: satisfactione.

Allegorice

* **a Ibumus tē.** Via

trīu dierū: fides trīu-

tas p̄ quā itur d̄ egypto: i. b̄ierlin: d̄ mūdo

i. cgl̄. Opa iḡe sine

fide: sūt q̄si cursus ēx

vīa i. solitudine. Trīu

dierū. In quo nota-

tur fidelis veritas: op̄is

bonitas: puritas intē-

tions. Hec igit̄ tria

sūt necessaria ad h̄ v̄

sacrificiū m̄z placeat

deo: sc̄i. Fides vera:

op̄a bona: intentio

pura. c **Extēdam**

manū tē. i. cruce. s.

q̄si dilarā viā: t̄ repel-

lēs a dextris blāditi-

as p̄spīrāt̄: t̄ a sīn-

stris timorez aduersi-

tat. Ipe enī q̄si bacu-

lonan̄ in fuit: faciēs

nō viā ad curia cgl̄.

U. Dic̄. n. d. Aſcē-

der pādē iter aī eos.

e **Aasa argētea.**

Ilos egyp̄tis spolia

mus i. d̄ lib̄ phorū

q̄ ad cultū vīū dei: vī-

ad bonos mores p̄ti-

nēr: t̄q̄v̄ala aurea: p̄

p̄ter fulgorē sap̄i: vī-

argētea: p̄p̄ nitorem

eloq̄nt̄ i. vīū n̄c̄ allo-

cūnōs assumim̄: t̄ ad

formationē p̄pli chri-

stiani rānḡ in decorē

dom̄ dñi: non ad n̄t̄

ostēsionē querim̄.

d **H̄z postulabit.**

Hebrei postulasse dī-

cū: vī donarē: s̄z ve-

tr̄ ē q̄ mutuo. Excus-

ant̄ aut̄ h̄cepto dñi:

cui obtēperādum ē: t̄

non iudicādū.

E **Expositio La. III.**

E **Spōndēs**

mōȳs.

Moze iudeo-

num non credidit sine

exhibitione signor̄.

i. Lors. j. d. Judet si-

gna grūt. Per moy-

sen lex intelligit: cui di-

cit dñs: s **Quid**

ē q̄d tenes i manu:

R̄udit: Virga. i. ch̄risti h̄umanitas.

Lex siq̄dē i oī ope suo tenebat christū clausū significatiue.

Dicit aut̄ ch̄rist̄ v̄ga: q̄s v̄berat. Job. v. d. Nat̄ nō iudicat

patrum vestrorū apparuit mihi: deus abraā t̄ deus isa- ac t̄ deus iacob: dicēs: Vi- sitās visitau vos: t̄ vidi oīa que acciderūt vobis in egypto: t̄ dixi vt educam vos d̄ afflictōe egypti in terrā cha- nanē t̄ ethēt̄ t̄ ammōrēt̄ et phereccēt̄ et euei t̄ hiebusēt̄: ad terrā fluētē lacte t̄ melle: et audient vocem tuāz. In- gredierisq̄ tu t̄ seniores isra- el ad regem egypti: t̄ dices ad eum: Dñs deus hebreo- rum vocavit nos. Ibumus b **vīam** trium dierum in solitu- dinem: vt imolem̄ dño deo nostro. Sed ego scio q̄ non dimittet vos rex egypti vt eatis nisi per manū validā. c **Extēda** enī manū meaz t̄ percūtiam egyptum in cun- ctis mirabilib̄ meis que fa- cturnus sum in medio eorū: post hēc dimittet vos: da- boq̄z gratiam populo huic coram egyptijs. Et cū ege- diemini: non exhibitis vacui: sed p̄stulabit mulier a vici- na sua t̄ ab hospita sua vāsa argētea t̄ aurea ac vestes: ponetisq̄ eas super filios et filias vestras: t̄ spoliabitis egyptum. **Ca. III.**

E **Spōndēs** mōȳs ait: Non credēt mi- hi: neq̄ audient vo- cem meā: sed dicent: nō ap- paruit tibi dñs. Dixit ergo s ad eum: Quid est q̄d tenes i manu tua: R̄udit: Virga. b **Dixitq̄ dñs:** Proiice illaz in terram. Proiecit: t̄ versa est in colubrum: ita vt fugeret mōȳs. Dixitq̄ domi- nūs: Extēde manū tuā t̄ ap- prehende caudā ei^o. Extēdit t̄ tenuit: versaq̄z ē in virgā. k Ut credāt inqt̄ q̄ appārue-

quēq̄ tē. Q̄ ducit t̄ reducit oues. Job. x. a. Proprias oues vocat noiatum tē. Itēz: q̄z ē fructū faciēs: sicut v̄ga aaron: Numeri. xvij. c. Uel q̄z mēsura ē ad quaz debem̄ nos mēsu- rare: vt sic ip̄e abulaut et nos abulem̄. b **Proiice** eā in terrā. Hoc factū est: q̄n q̄d in lege clausū erat i visibile se mundo ostendit.

D **Dan^o:** Chāll^o:

q̄ d̄ simū p̄is extracta

apparuit leprosa: s̄z

q̄ rediit ad p̄ies i ali-

cēsōe facta ē similis

carni reliq̄. f **Re-**

spōndēs moy. Al-

legorice. V̄era

q̄z ē. In hebreo colu-

ber s̄. ge. ē. Ul̄ p̄t̄ dī

ci: q̄ fit relatio nō ad

vocē s̄z ad sensū: Et ē

sensū: V̄era ē i v̄gā:

i. v̄ga v̄la p̄ i colubr̄

postea rediit i v̄gam.

Loquit̄ enī mōȳs d̄

colubro ac si d̄ v̄ga lo-

q̄ret: q̄ de v̄ga fact̄

erat coluber. k **D** **appa.** t̄bi tē. Faci- es inq̄d̄ hoc signū.

m **Instar niuis:**

albida: ab alboze non

ab albedine. n **Re-**

trahe alt: q̄ de simū

extraferat manū: iō

dīc: retrabe eam in si-

nū. o **E** **xq̄ lo-**

cūt̄ es. q. d. etiā in

p̄sēntia tua sum: inelo-

quēs: cū ipsa me inelo-

quētē posset facere

eloq̄ntē fm Aug. sic

fm Orlēn. p **E.** **ponit.** p̄ id ē. n **Ga-**

bricat̄ ē mutuā.

Durus est: ex vicio

culpē: ex inopia rōnis

reddēdē: ex humilitate.

o **Obsecro**

Dñe. Obsecro non

ē h̄ despācāt̄: s̄z blādi-

ent̄: t̄ ponit̄ loco hu-

dictiōs ānuo: quam

ponit̄ hebrei: q̄m in-

teriectio blādiēt̄: Et

est idem ac si diceret:

Si placet dñe nō suz

eloquens. Sed īrū

videtur dicere Ste-

phan̄ in Act̄. ap̄loꝝ

vīj. c. Erudit̄ ē mōȳs

i oī sap̄ia egyptio-

rā: potens in ūbis t̄

opib̄: si potēs i ūbis:

ē eloquēs erat. So-

lutio. Hebrei dicūt q̄

mōȳs lingua tardā

z vocem graciles ha-

buit: aaron v̄o tuba-

lem: t̄ iō excusavit se

mōȳs: q̄s v̄llet porare corā rege: opteret eū stare a lon-

ge, p̄t̄ regiam maiestates: remotus, ppter vocis grālicitatē

non posset audiri a rege: t̄ ita simpliciter non fuit eloquens

ut dicitur hic. Qd autem dicit Stephanus, dupliciter solvitur. Dicitur enim quis potens in verbis: quia efficax ad operandum: vel quia prudens in loquendo: vel quia modus dicendi sit efficax: vel quia promptus ad loquendum. Tribus pri- mis modis fuit moyses potens in verbis: et non in ultimo. **Origenes.** aliter dicit. I.

Eugenius etiam
et moyses fuit eloqns
simpliciter: sed ha-
bita collatione ad di-
uinum eloquium se re-
putat ineloquentem:
ideo posuit terminus
scilicet ex quo csgit lo-
qui cum domino.

a Mortui sunt
enim omnes: Pha-
rao. s. et cōplices sui.
Vel plurale ponit p-
singulare si sol^o pha-
rao querebat eum.

b. Tuit g moyses
vxorem suam & fi.
llidc dicit q moyses
cum prois profectus

cum uxore pfectus
ē in egyptū. j. xviiij.a.
dicitur contrarium. s.
q̄ ietro occurrēs moy
si et reuertenti de egypto / tult sephoram
uxorem moyſi et duos
filios eius. Ad hoc di
cimus q̄ reuera moy/
ses eduxerat uxorem
et filios de terra ma/
dian ut secūz duceret
in egyptū: sed ne esset
impedimentū ei/remisit
eām cuius filijs: sicut
b. j. xviiij.a. et moy/
ses sine illis pfectus
est in egyptū. Ut di
cunt quidam angeluz
bui terruisse sephoram
ne ad impedimentū mi
nisterū diuinitus im
positi semineus sexus
comitaret. c. **H**ug
oñnum: reuersus
ad egyptū.

Sed ad impedimentum mi-
nisterij diuinus im-
positi semineus seruus
comitaret. **c** Sup
aslinum: reuerlus:
Id est sup asinos. An/

de alia littera h³: Imposuit eos vehicul^l. d Ostenta. l.
signa digna ostendit: q^{ue} ostendit dei potentia. e M^o
mogenit^l israel: supple ē. f Et noluisti. Preferutū p
futuro prophetica certitudine. g In diuersorio: id ē in lo
co extra viā: ad quā diuertit moyles ut q^{ue} seret. Uel diuer
sorisi: domus q^{ui} instituta est vt ad eā diuertant trāseūtes. Et
habem^l simile Gen. xlj. e. vbi d^r: q^{ui} vn^o d^r filiis israel aperuit
saccū: vt daret pabulū iumento in diuersorio. h Et vole
bat occidere eum. Non precedit aliqd antecedēs ad qd
possit referri hoc relatiū eu^r: t ideo diuersimode intelligit:
Uel de moyse quem volebat occidere: qz ducebat secū vxo
rem t filios incircūcissos: Uel d^r puero incircūciso: Forte enī
alterum iam circūcidat: alterū dimiserat incircūcissū se
phorē: q^{ue} gentilis erat. i Tūlit ilico sephora. Hinc
voluerunt hebrei morem circūcidēi petrinis cultris habuis
se exordium: Uel a iōsue in galgalis. Tāmē ybi nos petram
habem^l: hebreus habet aciem. Et vocat aciem/ acutissimam
nouaculā. Unde t iudei adhuc nouaculis circūcidūt. Et fa
bulan^l quidā hebrei: vsq^{ue} ad dauid circūcionez factam pe
tra: sed quia in deinceedo goliam/ ferrum galee & loxie: celsit
lapidi factio. q^{ui} dans ei locum: ideo deinceps cessit lapis ferro

in circūsione. **k** **Tetigit pedes eius.** Diversimō
de pōt supplērī sic: **Tetigit sanguis pedes angeli vñ puerit p.** **tēl moyseaw**
sternēs se ante ipsim. Uel sephora tetigit pedes moyss: p̄p̄u sephora pedes
tio secto. q.indignans proiecit ad pedes moyss: **I** **Spon** **angeli**
sus sanguinū. Doc multipliciter intelligi potest. Primo

sic vt hoc dixerit se-
phora angelo blandi-
endo. q. d. sicut nupsi
carnaliter moysi: ita
tibi effusione sanguis
nisi filij mei. Tel sic:
Erudisti me i effusio-
ne sanguis: sicut spon-
sa debet erudire spō-
sus: et ego obediu siē
sponsa spōso. Tel sic
vt sephora loquatur
moysi: Tu ne es mihi
sponsus sanguinis: id ē an et puglio tuo
tātu scel⁹ teneor ppe-
trare vt fundā sanguis
nē filij mei: Tel sine
infrogatione. q. d. tu
es mihi spōsus sanguis
nisi. qz tibi assūcta su-

Post huc ingressi sunt
moyses et aaron: et dicit
xerit pharaonum: Hec
dicit dominus deus israel: Domine
te populum meum ut sacrificet
mihi in desertu. At ille respondebat:
Quis est dominus ut audias
vocem eius: et dimittas israel:
Nescio dominum: et israel non
dimittat. Dixerunt: Deus
hebreorum vocavit nos: ut ea-
mus viam trium dierum in
solitudinem: et sacrificemus domino
deo nostro: ne forte accidat
nobis pestis aut gladius.
Ait ad eos rex egypti: Qua-
re moyses et aaron sollicitant
populum ab operibus suis:

**fit eum: scilicet angelus domini moysen / quem artauerat
vix ad mortem. Unde hebreus habet relaxauit ei. Tel ei:
id est puerum quem volebat occidere : quia incircumcisus
erat. Tel sephora dimisit eum : id est moysen / reuertens ad
patrem suum in madian cum filiis.**

Post hec ingressi sunt tc. **E**xpositio **C**a. **V**.
niam triu3 dieru3. Nec mouet Aug^o questio/
nem sup hoc q̄ moyses primo dixit populo q̄ edu/
ceret eū d̄ egypto & duceret in terrā chanaan: Pharaoni aut̄
dixit q̄ duceret pp̄lin i desertū viam triu3 dieru3: & ita videt
fuisse duplex. Et soluit Aug^o q̄ ita fieret si populum dimi/
sseret: sed non dimisit: vnde aliter factum est. Nec fuit man/
datum qđ domin⁹ iusslerat moysen: & qđ moyses dixerat po/
pulo: Sciebat enim q̄ pharao non faceret iussum eius vt
iussum iudicium sequeretur. Moyses igitur dixit qđ simpli/
citer futurum erat si populum tunc dimisisset vt domin⁹ ius/
serat. Strabus alter soluit: & appellat viam triu3 dieru3 tres
mansio[n]es vsc ad montem sina. H[ab]es vocant menses: & filii
israel venerunt trib⁹ mēsib⁹ ad mōtē sinal: vbi legē ceperunt &
dño sacrificauerūt. Magister aut̄ soluit in historijs/ dices q̄
si pharao tūc p[ro]iuia dimisisset: tall ordine educeret popul⁹: &

rā chanaan/terrā peregrinatiois eoꝝ:
in qua fuerūt aduenē. Ego audiui ge
mitū filiorū israel quo egyptij opp̄sicerit
eos: t recordat̄ sum pacu mei. Ideo
dic filijs israel: Ego dñs/ q̄ educā vos
de ergastulo egyptioꝝ: t eruā de fui
tute: ac redimā in brachio excuso/t ui
dicijs magnis: t assumā vos mihi i po
pulū: t ero vī deꝝ: Et sciel q̄ ego sum
dñs deꝝ vester/q̄ eduxerim vos de er
gastulo egyptioꝝ: t induxerim in ter
raz sup quā leuauī manū meā/ vt da
re cā abraam isaac t iacob: dabo q̄ il
lā vobis possidendā/ego dñs. Narrā
uit ḡ moyses oia filijs isrl: q̄ non acq̄e
uerit ei pp̄t angustiā spūs t op̄ du
rissimū. Locutusq̄ ē dñs ad moysē di
cēs: Ingredere t loq̄re ad pharaonē
regē egypti vt dimittat filios isrl de ter
ra sua. Rñdit moyses corā dñs: Ecce
filiū isrl non me audiunt: t quō audiet
pharaao: p̄sertim cū sim icircūcisus la
bijs. Locutusq̄ est dñs ad moysen et
aaron: t dedit mādatū ad filios isrl et
ad pharaonē regē egypti/ vt educerēt
filios isrl de terra egypti. Istu sit p̄ci
pes domoꝝ p̄ familias suas. Filii ru
ben p̄mogeniti israel: enoch et phallu
esrom t charni. Hę cognatiōes rubē.
Filii symeon iāmuē t iāmū et
ahod t iachum t soher t saul filiū cha
nanitidis. Hę progenies symeon. Et
bēc nomina filiorū leui p̄ cognatiōes
suas: gerson et caath et merari. Anni
aut̄ vitē leui fuerūt cētū trigintaseptē.
Filii gerson lobeni t semeli p̄ cognati
ones suas. Filii caath amirā t isuar et
hebron t oq̄. Annisq̄ vitē caath/ cē
tū trigintatres. Filii merari: mooli et
musi. Hę cognatiōes leui p̄ familias
suas. Accēpit aut̄ amirā vxorē iocha
beth patruelē suā: q̄ peperit ei aaron t
moysen t mariā. Fueruntq̄ anni vitē
amirā centū trigintaseptē. Filii quoq̄
isuar chore et napheg et ḡechri. Filii
q̄ oq̄ misabel t elaphā t sechri. Ac
cepit aut̄ aaron vxorē helisabet filias
aminadab sororem nāason: q̄ peperit
ei nadab et abiu et eleazar et ithamar.
Filii q̄ chore aser t helchana t abia
sab. Hę sunt cognatiōes choritarū.
At verō eleazar filius aaron/ accēpit
vxorē de filiabus phutiel: que peperit
ei phinees. Hę sunt principes famili
arū leuiticarū per cognatiōes suas.
Iste est aaron t moyses/ quibus pre
cepit dñs/ vt educerent filios israel de
terra egypti per turmas suas. Hę sunt

A Ite ad ônera vīa. Dixitq̄ pharao: a
Mult̄ ē pp̄s terre. Glidet̄ q̄ turba
succreuerit: q̄to magl si dederim̄ eis
requie ab operibꝝ? Pr̄cepit ḡ in die
illo p̄fecti opeꝝ t exactoribꝝ pp̄li di
cēs: Nēquāq̄ vltra dabit̄ paleas po b
pulo ad officiōs lateres sicut pr̄: s
ip̄i vadāt t colligāt stipulaz: t mensu
ras laterz q̄s prius faciebat imponet
sup eos: nec minuet̄ q̄cōs. Glacat̄ em̄
t idcirco vociferant̄ dicētes: Lam̄ et
sacrificem̄ deo n̄ro. Opprimāt opibꝝ
t explēat ea/ vt nō acq̄escat v̄bis men
dacibꝝ. Iḡt egressi p̄fecti opeꝝ t exa
ctores ad pp̄lin dixerūt: Sic dicit pha
rao: Nō do vobis paleas: Ite t colli
gate sicubi inuenire poterit: nec minu
etur q̄cōs de ope vīo. Displiſusq̄ ē po
pul̄ p̄ omnē terrā egypti/ ad colligen
das paleas. Prefecti q̄z opeꝝ istabāt
dicētes: Cōplete op̄ vīm q̄tidie/ vt pri
us facere solebat/ q̄n dabant vobis pa
leas. Flagellatiq̄ sunt q̄ p̄ferat opibꝝ^a
filiorū isrl ab exactoribꝝ pharaonis di
centibꝝ: Quare nō implet̄ mēsurā la
terz sicut yū necheri/ nec hodie? Gle
nerūtq̄ p̄positi filiorū israel t vocera
ti sunt ad pharaonē dicētes: Cur ita
agis p̄tra seruos tuos? Daleq̄ nō dāt
nobis/ t lateres sūlter impānē: En fa
muli tū flagellis cēdimur: t iuste agit
p̄tra pp̄lin tuū. Qui ait: Glacat̄ ocio/
idcirco dicit: Lam̄ t sacrificem̄ dñs.
Ite ḡ t opemini. Daleq̄ nō dabunt̄
vobis: t reddet̄ p̄suetū numerz laterz.
Glidēbat̄ se p̄positi filiorū israel i ma
lo: eo q̄ diceretur eis: Non minuetur
q̄cōs de lateribꝝ p̄ singulos dies. Oc
currētq̄ moysi t aarō q̄ stabāt ex ad
uerso egrediētes a pharaone: t dixit
ad eos: Glidat̄ dñs t iudicet: q̄m fete
re fecisil odore n̄rm corā pharaone et
seruis ei: t h̄būstis ei gladiū vt occi
deret nos. Reuersusq̄ moyses ad dñm
ait: Bñe cur affixisti populū istum?
Quare misisti me? Ex eo em̄ q̄ ingre
sus sum ad pharaonē/ vt loquerer de
nomine tuo/ affixit pp̄lin tuū: t nō li
berasti eos. **Capitulum. VI.**

A O Videbis q̄ factur̄ sum phara
oni. Per manū em̄ fortē di
mittet eos: t i manu robusta ejciet il
los de terra sua. Locutusq̄ est dñs ad
moysen dicēs: Eḡd dñs q̄ apparui ab
raā t iāac t iacob i dēo omnipotēte: f
t nomē mēu adonai non indicāui eis. b
Pe pigiq̄ cū eis sed̄ vt dare illis ter
rit̄. **Capitulum. VI.**

trib⁹ dieb⁹ veniret ad mō
tē. Hę vt dicit Joseph⁹/ cōmemorauit moysel pha
raoni/ quāta egyptij fecis
set oppressis ab ethiopi
bus: t q̄ pro eis nō accē
pisset condignā retributio
nem: t etiā exposuit ei/ que
sibi contigerant in sinai:
Quē pharao deridēs/ fūt
suū appellauit fugitiū.

A Ite ad onerq̄: id est
ad negocia onerosa. Ipsi
em̄ vi alijs labo:rabāt: nulli
parcebat pharao. Uel ad
populū dirigit sermo. b
Nēcōs vltra dabit̄ paleas. Antea dabat̄ pa
leas: vt minutati cōmiserē
tur luto/ t solidiores fierēt
lateres: ex q̄bus claudebāt
ciuitates p̄z inopia: Uel
forte d paleis siebat ignis/
vnde lateres coquebantur
p̄z penuria lignoz. t hoc
dicit Glosa.

Expositio Ca. VI.

Dixit dñs tc.
d c Qui appa
rui abraā. Ben.
xvij. a. d Etisaac.
Ben. xxvij. a. e Etia
cob. Ben. xxvij. c. f

In deo oipotēte. i. qui
sum deus oipotens. g
Momē mēu adonai.
i. potēna t fortitudine: ad
quas p̄tinet hoc nomen.
b Nō indicauit eis: ss
tm̄ pietatē t sapientiā. Vl
nō indicauit / supple sic ibi:
Abraā em̄ apparuit deꝝ:
Ben. xvij. a. S̄z moysi lo
cur̄ est facie ad faciē. Exo.
xxvij. b. i Ecce filij
israel. q. d Si illi q̄ sunt
de gēte mea me non audi
nut / quō me audiet pha
rao: p̄sertim cū sim icircū
cisus labijs. i. cū sim inelo
quēs: Un̄ alia līa habet:
Cū sim gracili voce. k

Gerson et caath t me
rari. Ex his trib⁹/ fuerūt
tres familiē leuitaz/ q̄ por
tabāt tabernaculū. s. Ber
sonitē/ caathitē/ t merari
tē: Hę qb⁹ habet Nume.
xvi. a. l At vō ele
azar. Alij duo p̄ores eo. s.
nadab et abiu / mortui fue
rūt sine libris: Leuit. x. a.
m **I**ste ē aaron. Hę
pnōmē iste/ discretū est.
q. d. Iste t nō ali⁹. Et di
cit Strab⁹ q̄ b apposuit d
suo es̄ras: q̄ b̄bliā a baby
lonijs cōbustā repauit: Et
moyses de se q. d. de alio
locutus est.

qui loquunt ad pharao/nē regem egypti: vt edu/cant filios isrl de egypto. Iste moyses et aaron: in die qua locutus est do/minus ad moysen in terra egypti. Et locutus est do/minus ad moysen dices: Ego dñs: Loqre ad pha/raonē regē egypti: omnia quē ego loqr tibi. Et ait moyses corā dño: En in/circumcisus labijs sum: quomodo audiet me pha/rão? **Capitulū. VII.**

A **D**ixit domin⁹ ad moysen: Ecce con/stitui te deūm pha/raonis: et aaron frater tu/us erit propheta tu⁹. Tu loqueris omnia quē mā/do tibi: ille loquetur ad pharaonez: vt dimittat fi/los israel ḥ terra sua. Sz ego indurabo cor eius: et b/ multiplicabo signa et ostē/ta mea in terra egypti: et non audiet vos. Immit-tam⁹ manū meam super egypti et educā exercitū et populu meū filios isrl de terra egypti per iudi/cia maxima. Et scīt egypti q̄ ego sum dñs qui extenderim manū meā su/per egyptū: et edurerim fi/los israel de medio eoz. Fecit itaq̄ moyses et aa/ron: sicut p̄ceperat dñs/ ita egerunt. Erāt autem moyses octoginta anno/rum: et aaron octoginta/trium: quando locuti sūt ad pharaonem. **Dixitq̄ dñs ad moysē et aarō: Cū dixerit vob pharaon: ostē/dite signa dices ad agrō: Tolle vrgam tuam et p̄/tice eam corā pharaone: ac vertatur in colubrum. Ingressi itaq̄ moyses et aaron ad pharaonem: fecerūt sicut p̄ceperat do/minus. Tulitq̄ aaron vrgam corā pharaone et ser/uis eius: quē versa est in colubrū. Vocabuit autem pharaon sapientes et maleficos: et fecerunt etiā ipsi**

26. q. 5. c. nee/mirum.

Dixit domin⁹ r̄c. **E**xpositio La. VII.
a Deū pharagonis i. potestate in ipsū et in terrā ei⁹ facere signa ad modū del. **b** Indura/bō i. indurari p̄mittit: v̄l q̄ durum sit ostendā. **c** Erat aut̄ moy lxxx. an. Argumentū q̄ oēs plage fuerunt in uno anno. Moyses em̄ mortuus est. cxx. annorū: et in deserto fuit quadraginta annis. **d** Tolle vrgam tuā. Vide q̄ deberet dicere meā: q̄ sibi data fuit. Sol. Utrū ulq̄ fuit: Moysi quia ei data: Aaron q̄rysus est ea. **e** In dracones i. colubros. Draco nāq̄ est magnū ani/mal: Et dicas et tō Tov dōpx h̄ qd̄ ē videre: q̄ acut⁹ vi/det ceteris serpētib⁹. vnde ponit ibi species p̄ specie. Sz querit quomodo potuerit hoc facere maleficī: Certū est em̄ q̄ nō miraculose sicut aaron: q̄ hoc miraculū non est utile alicui: sz nociuū. Ad hoc dicit Strabus: q̄ iſtrumē/tis demoniācō oculos spectatiū deludebāt: et aliter appa/rebant res q̄ essent in suo genere: Erant em̄ virge et ap/parebant serpentes. De virga aut̄ aaron non est dubium: quin versa fuerit in serpētē. Cum ergo infra dicat q̄ vir/ga aaron deuorauit virgas eoz: et non dicatur serpens deuorauit virgas: vide simili mutatio facta circa has et illas. Et hoc cōcedit Aug⁹ dicens: q̄ in veritate virge magorum versa fuerit in serpentes: nō miraculose ut vir/ga aaron: sed naturaliter. Nam cū maleficī aliquid facere moluntur: demones subito discurrūt q̄ mundū: et affe/runt semina: qbus plen⁹ est mundus: de quib⁹ nouē speci/ces producunt. Nec tamen demones dicuntur crea/ores: sicut nec agricolē segetum vel agrorum: licet p̄b/ant aliquas oportunitates et causas nascendi. qd̄ em̄ isti faciunt visibiliter: demones faciunt inuisibiliter: Utroq̄ igitur et agricolē et demones tantū ministri sunt: Natura/nāq̄ operatur in his. **f** Sed querit v̄trī de seminibus vel de virgis facti sint serpentes. Dicimus de v̄trīq̄: q̄ occasione seminū/putrefactē sunt virge: ex quibus sic putrefactis et seminibus natūl sunt serpentes. Hec opinio verior videtur esse: per hoc qd̄ dicitur: virga aaron deu/orauit virgas magorum. Nec dicit serpens deuorauit: v̄n̄ simili circa hanc et illas videfacta mutatio: Sed de vir/ga aaron certum est: q̄ mutata fuit in serpentem: quare et ille. Querit Aug⁹ quomodo dictum sit: q̄ virga virgas deuorauit: et non serpens serpentes: cum hoc verius posset dici. Et soluit Augustinus: q̄ nominevirge serpens in/telligitur: Et est sensus: Virga: id est serpens fact̄ devir/ga: deuorauit virgas: id est serpentes factos devirg. Eo em̄ nomine dicit Aug⁹: victa est res vnde versa est: non in quam versa est: quia in id etiam res versa est: ideo hoc vocari debebat quod principaliter erat. **g** **D**ixit aut̄ domin⁹ ad mo. **H**ic incipit agere de decē plagiis pa/cipalibus: quibus dominus percussit egyptum: quē bis septem versibus continentur.

Versus { Sanguis / rana / culex / musca / pec / vlcera / grādo / Bruch / caligo / mors pignora / pma necādo. Prima rubens vnda / ranap / plaga secunda. Inde culex tristis / post musca nocētor istis. Quinta pecus straut / vesicas sexta creauit. Inde subit grādo / post bruchus dentē nefando. Nona tegit solē / prīmā necat vltima prolem. **B**arum plagarum quasdam per aaron: quasdam per moy sen: quasdam per se intulit dominus: qd̄ sine ratione fa/ctum non credo. Has decem plagiās reducit Raban⁹ de/cem p̄ceptis. **g** **D**ixit in sareis: quasi dicit: Omnis aqua egypti mutetur in sanguinem: etiam illa quē in va/sis est domi. **h** **Q**ue versa est in sareis. Recita et digna vltio dei: Egypti em̄ in aqua fluminis pa/vulos hebreorum submerferant: et ideo aqua fluminis versa ē i sanguine: vt q̄ fuerat materia offensionis: sit ma/teria punitiois: fin qd̄ dī Sāp. xj. c. Per q̄ peccat q̄s et

per incantationes egyptias et arcana que/dam similiter. Proie/cerūtib⁹ singuli virgas suas: quē versē sunt in dracones. Sed deu/orauit virga aaron vir/gas eorum. Indurati q̄ est cor pharaonis: et non audiuit eos sicut p̄ceperat dominus. **D**ixit autem dominus ad moysen: Ingra/tum est cor pharaonis: non vult dumittere po/pulum: Vade ad eum mane. Ecce egredietur ad aquas: Et stabis in occursum ei⁹ super ri/pam fluminis: et virgā quē conuersa est in dra/conem tolles in manu tua dicesq̄ adeū: Do/minus deus hebreorū misit me ad te dicens: Dimitte populum me⁹: um vt sacrificet mihi in deserto: et v̄sc̄ ad p̄/sens audire noluisti. Hec igitur dicit domi/n⁹: In hoc scies q̄ do/min⁹ sim: Ecce perav/tiaz virga quē in manu mea est: aquam flumi/nis: revertetur i sanguinem: Pisces quoq̄ q̄ sunt in fluvio morient: et computrescent aque: et affligentur egypti bi/bentes aquā fluminis. **D**ixit quoq̄ dominus ad moysē: Dic ad aa/ron: Tolle vrgam tuā et extende manū tuā super aquas egypti et super fluvios eo/rum et riuos ac palu/des: et omnes lac/aqua rum: vt revertantur in san/ginem: et sit crux in omni terra egypti: tā i lignis vasū q̄ i sareis. Feceruntq̄ ita moy/ses et aaron sicut p̄ceperat dñs. Et eleuās de/cora. v̄gā p̄cussit aquā flumi/nis corā pharaone et ser/ipes qui erāt

Justū ḡ fuit: vt dīc Orig. vt auctores tāti sceler̄ cruxē pol
luti curgit quē parricidali cēde macilauerāt/potādo sentirēt.
a **F**ecerūtqz simuliter malefici. S̄z querit vñ habue
runt aquam si iam ois aqua egypti versa erat in sanguinem.
Dicunt quidam q̄ tm̄ nilus & riui p̄cedentes ex eo versi sūt
i sanguinez: Unde de
alij aquis poruerūt
malefici facere simili
ter. Alij dicunt q̄ de
terra gesen allata est
aqua illa quam magi
rubricauerant. Sicut
enim egyptij operri
fuerunt in egypto te
nebris & tamen filij
israel in gesen lucem
habebant: ita aquas
habebant puras cum
aque egypti oēs mu
tate essent i sanguine.
Josephus dicit q̄ fi
liis israel fluuius erat
potabilis: licet esset mu
tus in sanguine: sed
egyptijs et colorē
et saporem sanguinis
prefererat: Hebrewis
vero solum colorē san
guinis: saporem aque
retinens. Et notandū
q̄ mutatio aque i san
guine secūdū signum
fuit: sed plaga prima.
b **M**alefici. Jā
nes & mābres: de qb̄
meminit ap̄ls. h. L.
mōth. i. b. Quēad,
modum iammē rē.
c **N**e audiuīt. l.
exaudiuit. d **S**o
derūt. Ex b̄patet q̄
alibi q̄ i nilo erāt aq̄
i egypto. d **A**t b̄
berēt: & nō iuenēt.
e **E**xposi. La. VIII.
Dicit q̄ dñs
ad moysen:
c **D**icit dñs: Dīmit
te populu. Consue
tudo dñi ē multiplica
ter remēdia: vt si vñ
non p̄sit aliud p̄dē
se possit. Ut cū pha
rao nō fuit emollit q̄
pm̄a plaz̄ temptat
dñs emollire q̄ secun
dā: vt tandem mult̄ ap
positis remēdijs non
sanatum iustius feriat
et condēnet. Unde Esa. j. b. Quo percutiā vos vltra adden
te p̄uaricationes: f **A**scēderūt ranē: Que vt dīc Jo
sephus: ort̄ in breui moriebant: quibus putrefactib⁹ fetor
nimis anxius exhalabat ex aqua: quod nūnū torquebat
egyp̄tios. g **I**nder incantationes suas simuliter.
Ex quo pat̄ q̄ non est cito credendū signis. Unde Matth.
vii. c. In die illa multi dicent: domine domine i n nomine
tuo prophetauimus rē. Et Mar. ix. f. dicunt discipuli
ad Iesum: Domine vidimus quendam rē. h **A**coauit
autem pharao moysen. Esa. xxvij. e. Sola vexatio

tm̄modo dat intellectum auditū. Sunt autem duo genera
hominū: quos flagella non emēdāt. Quidam pusillanimes:
de quib⁹ dicitur in Ps. Cadent super eos carbones: in ig
nem devices rē. Alij insensibiles: de quib⁹ dīcere. v. a.
Percussisti eos & non voluerunt. i **A**me et a populo
meo. Non tm̄ de se
sed & de suis sollici
tus ē rex egypti. Un
de videntur petores
eo esse pr̄lati: qui tā
tum sua commoda q̄
runt: et de suis sub
ditis non curant. De
quib⁹ dicitur Job.
xxix. c. Duratur ad
filios suos quasi non
sint sui. Et Zach. ci.
a. Pasce pecora occi
sionis rē. David vo
boni pr̄lati officium
exprimens / roget in
se conuerti gladium &
a pplo remoueri. q.
Reg. xxiij. c. dices:
Vertatur manus tua
rē. Christus vo non
solū dicit sed etiaj re
fecit. Job. x. b. Ego
sum pastor bonus rē.
k **E**t dimittā po
pulum. Sic hodie
multi in tribulatione
p̄mittūt dño qđ po
stea non soluunt: cum
tamen votum in tri
bulatione factum non
minus obliget: iux
ta illud Ps. Reddaz tps. 65.
tibi vota mea que di
stinxerunt labia mea.
l **C**onstitue mihi
rē. Hic cōmendatur
benignitas & fiducia
moysi. Benignitas /
quia tamcito compa
titur delinquenti. Fi
ducia / qua certum ter
minū promittit exau
ditionis. Unde de ip
so dicitur Eccl. xl.
a. In fide & lenitate
sp̄ius sanctus fecit il
lum. m **Q**ui re
spōdit: Cras. M
iser incontinenti non pe
tit amouerī: ne credē
re domino compel
latur: quia vr̄gebat
necessitas. n **Q**uia
nō ē sicut dñs de
noster: scilicet ita potēs / ita benign⁹ / ita sapiēs. o **E**gres
siqz sunt moyses et aaron. Oraturi exēsūt a pharaone:
quia cōmendabilem reddit orationem / sequesiratio a ma
lis. Unde David: Cum imp̄is non sedebo. Et sequitur: Et
circundabo altare tuum domine. Job. ii. c. Sara in oratio
ne sua cōmemorat se separatam a malis: dicens: Mun̄s cum
ludentibus miscui me rē. p **R**anarum: amouendarum.
q **I**ngrauiat cor suum. Dicit Augustinus q̄ non
tantū propter maleficos / qui faciebant eadem signa / ingra
uatum est cor pharaonis: sed propter patientiam domini.

Libri

a Scyniphes sunt adeo subtile / ut cuiuslibet visus nisi acute cernent effugiat: et corpus cui insidet acerbissimo terebrent stimulus: ut quod volantes videre quis non valet sentiat stimulantes. b Digitus dei est hic. Hic erit Aug. quod in tertio signo defecerunt magi: non in primo vel secundo: Et dicit hoc factum ad veno tandem quod erit philosophi habuerunt noticiam patris et filii: non tamen spiritu ritu scynti: ut plato dogmatiscauit de To. v. a. y. ad ou. x. i. de patre et paterno intellectu. Credimus tamen quod philosophi nullus posse habuere noticiam sub personali distinctione: sed sicut dicitur Sap. xiiij. b. per magnitudinem creaturarum potentias dei: que patri attribuitur: per speciem et ordinem sapientiam: que filio attribuitur: per utilitatem et conservacionem benignitatem: que spiritu sancto. Et sub his communibus rationibus habuerunt noticiam personarum omnium: sicut dicit Gregorius Roma. iiij. Namque potissimum effectum bonitatis dei ignoraverunt scilicet incarnationem filii dei: ideo dicunt defecisse in tertio signo. i. non habuisse noticiam tertie personae.

E

1.9.c.

5

100.104.

g.c.

a sunt scyniphes in hominibus et iumentis. b sunt scyniphes in hominibus et iumentis. c sunt scyniphes in hominibus et iumentis. d sunt scyniphes in hominibus et iumentis. e sunt scyniphes in hominibus et iumentis. f sunt scyniphes in hominibus et iumentis. g sunt scyniphes in hominibus et iumentis. h sunt scyniphes in hominibus et iumentis. i sunt scyniphes in hominibus et iumentis. j sunt scyniphes in hominibus et iumentis. k sunt scyniphes in hominibus et iumentis. l sunt scyniphes in hominibus et iumentis. m sunt scyniphes in hominibus et iumentis. n sunt scyniphes in hominibus et iumentis. o sunt scyniphes in hominibus et iumentis. p sunt scyniphes in hominibus et iumentis. q sunt scyniphes in hominibus et iumentis. r sunt scyniphes in hominibus et iumentis. s sunt scyniphes in hominibus et iumentis. t sunt scyniphes in hominibus et iumentis. u sunt scyniphes in hominibus et iumentis. v sunt scyniphes in hominibus et iumentis. w sunt scyniphes in hominibus et iumentis. x sunt scyniphes in hominibus et iumentis. y sunt scyniphes in hominibus et iumentis. z sunt scyniphes in hominibus et iumentis.

c Musca grauis summa. Septuaginta dicunt pro musca cynomyia: Unde Propterea dicit: Et venit cynomyia. Dicit autem cynomyia a cynos quod est canis et musca quod est musca canina: et significat curam sedis. Unde Gregorius. Nihil laboriosus est terrenus dominus siderius estuare: nihil quiarius est in seculo nihil appetere: Ideo Israel custodi sabat accipit in munere: Egyptus percutit muscas multitudine. De his muscas dicit Eccl. x. a. Muscas morientes perire suauitate vngue ti. d Abominatio

tides. I. oves: quod est egyptum abominabile per naturalem rationem pro deo colitur. e Qui fecit iuxta verbum illud. Pro his duas plagas dicit Josephus quod innumeris multitudine pedicularum egypti pullulavit ex interioribus ebulliatis: quod nec lauari nec medecinare vngues exterminari potuerunt. Plaga enim multis preter dece famosas credibile est egyptios esse percussos. f

g Ingrauatus est cor. Supra dicit: Induratus est cor: hic dicit ingravatus. Duo sunt virtus: quae sepe in sacra scriptura a domino arguuntur. s. duritia cordis et grauitas. Unde Esa. xliij. d.

Exodi.

Budite me duro corde et. Duricia cordis affectionem pietatis et compassionis in proximis perimit: grauitas intentione inclinat ad terrena: et separata a deo. Durum est cor sine affectione: et graue sine spirituali intentione. Christus ascendit in celum: ut sursum erigat intentionem: Ad terram grauata misit spiritus sanctus: ut accederet affectione indurata. Contra hec duo virtutis vitis dominis combinationibus et permissionibus. Comunitatio est quasi malleus: quo coeteris cordis duricia: Promissio quasi ignis ascendens et levigans grauitatem. Hierusalem sunt quasi ignis et. Expositio Ca. IX.

Dicit autem dominus ad moysi. s

Loquere ad eum. Non cessat medicus medicinas propone: istat oportune ipso nomine: sic docet apostolus. iij. Timoth. xiiij. a. Hierusalem. viij. c. Locutus sum ad vos mane consurgens. b Ecce manu mea super agros. Ex hoc videt quod hac peste perierunt non soli iumenta: sed etiam fructus agrorum: sicut in plaga grandinis qui sequitur. i Inter possessiones. Per hoc etiam quod dicit: inter possessiones et non iter pecora: videt etiam quod et fructus hac plaga perierunt. k Veribus istud. i. re verbis illustrans. Et hoc nota paternitas domini: non enim penitus reperire possit: licet aliquis repete comminet. Unde Hier. xviii. a. Repete loquar aduersus gentem et. l Mortuorum sunt ova: quod sine magno iteruale tempore non sunt facta: et potuerunt alium de habere animalia. Pro hac etiam dicit Josephus: quod bestias multigenites: quarum aspectibus nullus occurrit: dominus egypti pluvia impetravit: quibus ipsi presumebant: et terra agricultus nudabatur. Et iuste fecit hec dominus: quod ipsi bestias colebant: et ideo quod bestias puniuntur: Unde Sap. x. c. habetur: Errantes colebant muros serpentes et. Et seq: Ut sciret: quod per quam peccat quis et. Hic dicit magister in historiis quod forte per quinquennium vel eo amplius facte sunt omnes plagues: Quod stare non potest: quod supra viij. b. dictum est quod moyses octoginta annorum erat quando stetit

de habere animalia. Pro hac etiam dicit Josephus: quod bestias multigenites: quarum aspectibus nullus occurrit: dominus egypti pluvia impetravit: quibus ipsi presumebant: et terra agricultus nudabatur. Et iuste fecit hec dominus: quod ipsi bestias colebant: et ideo quod bestias puniuntur: Unde Sap. x. c. habetur: Errantes colebant muros serpentes et. Et seq: Ut sciret: quod per quam peccat quis et. Hic dicit magister in historiis quod forte per quinquennium vel eo amplius facte sunt omnes plagues: Quod stare non potest: quod supra viij. b. dictum est quod moyses octoginta annorum erat quando stetit

p. 94. ante pharaonem: Et quadraginta annis fuit in deserto: iuxta il
lud / Quadraginta annis proxim⁹ fui ge. t.c. Et centum vi-
ginti annos erat tñ: quando mortuus est: ut dicitur Deut.
xxvij. c. Unde necesse est q̄ infra vnum annum facte fuerint
omnes plague. Forte magister non apposuit notulam illam.

a Spargat moy

ses. Querit Aug⁹:

quare percusserit aaron aquaz virga et or-
te sunt rane: et moy-
ses cinerem sparsit i-
celū et creat: sunt ve-
sicæ. Et soluit: Quia
aaron dat⁹ est ad po-
pulum instruēdum: et
ideo terram et aquam
que deo sum sunt p/
culis: et in illis signa-
fecit. Moyses vero era⁹
quasi mediator inter
spsum et deum in his
que ad deus pertinet:
et ideo puluerem iu-
betur alpergere in ce-
lum. b Quia in

hac vice mittam.
Hoc videtur falsum:
quia in hac vice non
mittit dñs nisi vnam
plagā grandinis. So-
luto. Non intelligit
hoc de proxima vice
quando grandinē plu-
it dñs: sed de tempo/
re quo flagellatus est
pharaao. Et est sensus
q.d. Plagis præteris
non es emendatus o-
pharaao: ab hac vice
non parcam tibi: nec
populo tuo: sed oēs
plagas quas pposui:
immitam tibi et popu-
lo tuo. Uel potest di-
ci: q̄b̄c dictio oēs
non est ibi nota vni-
uersitatis: sed pfectio-
nis: sicut ibi: Omnis
sapiētia a dño deo ē:
id est perfecta. Item

Ecc. xxv.c. Omnis
plaga / plaga cordis:
id est plaga cordis p/
fecta plaga est. Dicit
igit: In hac vice om-
nes plagas: id est p/
fectas imitti: q̄: hac
vice homines mor-
tui sunt: q̄d non p̄r⁹.

c Meas. Spe-

cialis dicit meas pla-

gas quasi celestes: ali-

as quasi terrestres.

d Super cor tu-

um: durū et gelatū.

Unde et ei plaga co-

gruit: plaga grandi-

nis. e Idcirco

autē posui te. An-

dræs dicit q̄ ad sumi-

omnia animātia egyptioꝝ.
De animalib⁹ vo filioꝝ isra-
el nihil oīno perijt. Et misit
pharaao ad vidēdū: nec erat
quicq̄ mortuum de his que
possidebat israel. Ingra-
tumq̄ est cor pharaonis: et
non dimisit populum. Et di-
xit dñs ad moysen et aaron:
Tollite plenas manus cine-
ris de camino: et spārgat il-
lum moyses in celum coraꝝ
pharaone: sitq̄ puluis sup
omnem terram egypti. Erūt
enim in hominib⁹ et iumentis
vulnera et vesice turgentis
in vniuersa terra egypti. Tu-
leruntq̄ cinerem de camino
et steterunt coram pharao-
ne: et sparsit illuz moyses in
celū. Factaq̄ sunt vulnera
vesicarum turgentia in ho-
minib⁹ et iumentis: nec pote-
rant malefici stare corā moy-
se propter vulnera que in il-
lis erant: et in omni terra egypti.
Indurauitq̄ dominus
cor pharaonis: et non audi-
uit eos sicut locutus est dñs
ad moysen. Bixitq̄ dñs ad
moysen: Mane consurge et
sta coram pharaone: et dices
ad eum: Hec dicit dñs de
hebreorum: Dimitte popu-
lum meū ut sacrificet mihi:
quia in hac vice mittaz om-
nes plagas mēas super cor
tuum: super seruos tuos et
super populum tuuꝝ: ut sci-
as q̄ nō sit similis mei in om-
ni terra. Nunc enim exten-
dens manum: percutiam te
et populum tuum peste: pe-
ribilisq̄ de terra. Idcirco au-
tem posui te: ut ostendam in
te fortitudinez meam: et nar-
retur nomen meum in omni
terra. Adhuc retines popu-
lum meū: et non vis eum di-
mittere: En pluam crās hac
ipsa hora grandinē multam
numis: qualis nō fuit in egypti.

lititudinem suuēnū loquitur dñs: qui ponunt in medio ma-
gnū lapidem: ut experian⁹ et ostendant ibi vires suas. Ita
dominus posuit pharaonem: ut in eo virtus et fortitudo do-
mini omnibus ostendere: sicut legitur de hierusalem. Zach.
xii. a. Ecce pono hierusalem quasi lapides oneris in cunctis
populis. Uel ut dicit

Aug⁹: hoc dicit: non
qz ad pſerēdas p̄gnas
aliquem fecerit do-
minus: sed malos pa-
tientē sinistret quoqz
scit oportere nō igna-
uiter: sed ad admoni-
tionem et exercitatio-
nem bonoz: et nomi-
nis dñi manifestatio-
nem. Est igit sensus:
Idcirco posui te: id ē
seruauit patiendo. s. cū
meruisse puniri pri-
us: ut te obstinato in
malitia tua voluntari
ostendere: per si-
gna facta mea virtus
et fortitudo. Ut Apo-
stolus Roma. ix. d.
In hoc ipsum excita
ui te: non emoliendo
sed ut ostendam in te
virtutem meam: et ut
annūcie nomen meū
in vniuersa terra.

e Hunc enim ex-
tendens manum:
quasi magis eleuans
ad maiorez ictum in-
fligendū. g Cras
hac ipsa hora ma-
ne: gregata iumenta
tua. Ecce q̄a benig-
nitas domini: qz fla-
gellado suis aduersa-
riis cōsulere non de-
sinit. Unde Abacuk.
xii. a. Quis irat⁹ fueris/
miscole recordabers.

Et Job. xl. b. cum
exploreare amicis
lob: consulust eis qua-
liter peccatum eorum
curari posset: dicens
eis: Sumite vobis se-
ptem arietes et septem
tauros: et ite ad seruū
meum lob: et offerte
pro vobis holocau-
sta: Job autem seru⁹
meus orabit pro vo-
bis: Faciē ei⁹ suscipiā
ut nō vobis imputet

stul. t.c. h Discur-
rentia fulgura: in
diuersas ptes ut nihil
euadere possit. i Est
autem triplex genus
fulguris. Quidam fin-
dit: quoddam fetet:
quoddam vir.

i Deccam: coa-
cta est cōfessio.

a Serotina: id est tardiora. Sed alioz exponit: Serotina erat id ē iā ad maturitates pueritiae. Iduruerat: vnde foris vīm graninis ferre poterant: sī insolitus est q̄ frumenta ante hordea maturescat. Faros ē genus grani/ frumento grossius. b **Egred** susq; vt oraret: calicet pro eo.

Expositio Ca. X.

a **L** dixit dominus ad moysen tūc. Ego enī indurauim. Mota q̄ dīc sc̄ptura: Induratum ē cor pharaonis: Quis: Indurauit pharao cor suu; t he locutiones p̄p̄ie sunt. Quis dīc: Indurauit cor pharaonis: t est improba locutio: ponitur enim p̄sequens p̄ antecedēte: Et ē sensus vicit dīc Aug: Ego patiens fui super pharaonem et seruos eius: vt non auferrem eos: vt sic fierent signa mea per ordinem: ex quo ipse peior effectus est: unde debuerat emendari. **d** **Introierunt** ergo. Supra solus moyses intrabat ad pharaonem: hic vero

s.7.c.8. moyses t aaron: Qz a. et. 9.a. q̄to durior: effectus ē pharao: tanto plurim⁹ increpationib⁹ eger. Unde Matth. xviij. b. Si peccauerit in te frater tuus tūc. Si te nō audierit: adhibe te cum adhuc vnum tūc.

b **L** Locustam. Singulariter dicit: sicut superius muscas: ad exprimendū maiore numerostates. Mota q̄ fetus locustē p̄mo dicitur bruchus: tunc est p̄nicioz: Grandius culis factus cū iā incipit habere alas: dicitur atelabus: deinde dicit locusta: Ita habes super Jobel. s.

f **L**igna que germinant: quomodo dicitur hoc qd supra dictum est: q̄ grandio omne lignum regio nis confregit: ergo nō

et grādo non erit: vt scias qz dñi est terra. Noui autem q̄ et tu t serui tui necdū timeatis dñm deum. Linum ergo et hordeum lēsum est: eo q̄ hordeum esset virens: t linū iam folliculos germinaret.

b **T**riticū autēz t far non sunt lēsa: qz serotina erant. Egred susq; moyses a pharaone ex vrbe tetendit manus ad dominū: t cessauerit tonitrua t grādo: nec vltra stillavit pluia sup terram. Videlis autem pharao q̄ cessasset pluia t grādo t tonitrua: aut peccatum: t ingrauatum est cor eius t seruorū illius: et induratum nimis: nec dimisit filios israel sicut p̄ceperat dñs per manū moysi.

L dixit dominus ad moysen: Ingredere ad pharaonem: Egō enim indurauit cor eius t seruorū illius: vt faciaz signa mea hec i eo: et narres in auribus filij tui et nepotum tuorū quotiens triuerim egyptios: t signa mea fecerim i eis: t sciatis qz ego dñs de⁹. Introierunt sī moyses t aaron ad pharao: nē: t dixerunt ad eū: Hec dicit dñs de⁹ hebreos. Usq; non vis subiici mibi: Dimite populum meum vt sacrificet mibi. Sin autem resistet et non vis dimittere eu; ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: que operiat superficiē terre: nec qc̄q; eius appareat: sed comedatur qd residuum fuit grādi.

m Corrodet enim oia ligna que germinant in agris: et implebit domos tuas t seruorum tuorum t omniū egyptiorum: quantū non videbunt patres tui t aui ex quo orti sunt super terram v̄sq; i presentem diem. Auertitq; se t egressus est a pharaone. Dixerunt autem serui pharaonis ad eū: Usq; quo partemur hōc scandalum: Dimitte hōmunes vt sacrificent domino deo suo. Nonne vi-

des q̄ perierit egyptus? Reuocauerūtq; moysen t aaron ad pharaonez: qui dixit eis: Ite sacrificate dño deo vestro. Qui nam sunt q̄ ituri sunt: Ait moyses: Cuz parvulis nostris t seniorib⁹ p̄ gemus: cum filijs t filiab⁹: cū ouib⁹ t armentis. Est enī solemnitas dñi dei nostri. Et

respōndit pharao: Sic dominus sit vobiscū: Quomodo ego dimittam vos t parvulos vestros: Cui dubiū ē q̄ pessime cogitetis? Hō fit ita: sed utrū viri t sacrificare dñs. Hoc enī t ipsi peccatis. Statimq; electi sunt dī conspectu pharaonis. Dixit autem dñs ad moysen: Extende manū tuam super terram egypti ad locustam: vt ascendat super eaz: et deuoret omnem herbam que residua fuit grandini. Et extendit moyses virgam super terram egypti: t dominus induxit ventum vrem tota die illa t nocte. Et mane facta ventus rāvens leuavit locustas. Que ascenderunt super vniuersam terrā egypti: t sedērūt in cunctis finibus egyptiorū inumerabiles: quales ante illud tempus non fuerunt: nec postea future sūt. Openuerūtq; vniuersam superficiē terre vastantes omnia. Deuorata est igitur herba terre: t quid pomorū in arborib⁹ fuit que grādo dimiserat. Mil quoq; oīno virens relictū est in lignis t herbis terre: in cuncta egypto. Quid obrem festinus pharao vocavit moyses t aaron: t dixit eis: Peccavi in dñm deum vestrum t in vos: Sed nūc dimittite peccatu; mibi etiam hac vice: t rogate dominū deū vestrū vt auferat a me mortem istam. Egressusq; est moyses de conspectu pharaonis t oravit dñs: Qui flare fecit ventū ab occidente vehementissimum: et arreptam locustam piecit in

fuit residuum qd locis sta comedetur. Sī post test dīc q̄ grandio cōfregit omne lignū ppter ramos fractos.

b **D**imitte homines: Mondum hoc dixerunt: sed propter vehementem cōmītationē exterriti dicūt. **s** **H**oc scandolum: id est hoc malū vnde scandalum seq; tur. Scandalus enim proprie dīc impāctio pedis ad aliquas duriorē materialē. Et trāffertur ad animū: cū in aliquo molestā vnde potest se qui p̄tm. **t** **Q**ui nam: id est qui.

k **E**st enim solennitas. Solēnis dies duplicit accipit apud heb̄eos. Aut pro ipso festo: aut pro die in Jobel. iā qua victimā immolabatur: t iter non esset festum. Hic potest accipi p̄ festo: q̄ pascha instabat: sed meli p̄ die immolationis: Adhuc enim in desertum exire petebant: vt ibi immolarent.

l **S**ic dominus sit vobiscum: q̄si non ita fieri: Ubi: Sic sit tūc. q̄si dominus non sit vobiscum. Irontia est: sicut dīc gallice: an si soit dieux avecque vous. Hic p̄mo inuenit in biblia: dominus vobiscum: sed non tenerit hic assertiue. Ubi non ab illo accepit ecclia sed a Ruth. i. a. vbi booz dīc messorib⁹ suis: Dominus vobiscum.

m **D**e uoret oīm herbā. Greg⁹. Herbam locustę comedunt quando adulatores verbā loquentium extollunt. **n** **M**ortem istam: id est plagam istam mortiferam.

o **V**ehementissimum: vt impētū moline impotentes resistere secum traheret locustas.

a Ut palpari queant. Sed quod possunt palpari / cui sit tenebra priuatio lucis: etiam si dicat aer obscurus / tenebra. Nec etiam hoc modo possunt palpari tenebre. Aer enim sicut inuisibilis est: sic et impalpabilis est. Illud enim solus palpabile est quod tacui resistere potest. Ad hoc dicit Andreas: qd te nebras moyses vocat nebulas densas: que palpari potest. Tel force aer fuit densas: vsq ad aqueam naturam: ita qd tactui possit subiectum. Glo. dicit Horypoli: ce vocat tenebras palpabiles: non qd palpari possint: sed per hoc magnitudinem tenebrarum significat.

b Horribiles: qd egyptis existentibus in tenebris apparebat eis quedam horredes imagines: valde eos deterretes. **Un. Sap.** xvij. a. Dispersi sunt pauentes horrede et. Heu ois deus qd erit in inferno. Josephus dicit tam densas fuisse tenebras: qd non poterant aperire oculos: unde nec mirum si se inuicem etiatis presentes videre non poterant.

c Holocausta da bis. Ironicus loquitur moyses. Tel dabis. i. permittes nos habere. Simile Wester vij. a. Ha mihi animam meam: id est permitte me habere: id est vivere. **d** Non vide boultra faciem tuam. Contra. j. dicit: Vocatis illis ait pharaon: Surgite et egredimini. Solutio. Non videbo: id est ad te vide dum per me non veniam nisi vocat: si postea vocat venit.

e Expositio Ca. XI. T dixit dominus ad minus ad moysen et. Qui sedet in solo: id est sedere debet iure hereditario quam si primogenitus.

f Non mutiet. i. no dolebit. Ex dolore enim canis mutare solet. **g** Serui tui isti. Verba sunt domini ad moysen: ut sic dicat pharaoni.

h Ut multa signa. Non est causale sed consequitur. q. d. ex non audiencia pharaonis sequentur multa signa in terra egypti. **i** Expositio Ca. XII.

j Dixit quoque dominus ad moysen et. **k** Dennis iste. Hic est aprilis: id est lunatio aprilis: que in

martio sepe inchoat: uno semper nisi embolismus impediat. Hic dicitur ab hebreis nisan: apud egyptios perimut: apud macedones xanticus. Voluit quippe dominus iudeos a ceteris differre nationib: sicut religione et circumcisionis charactere: ita et tempore ratione. Romani enim ex traditione numerum pomplii regis romani: dicitur Quid. At numma nec ianu nec autem præterit umbras: **l** Dennis antiquis addidit ille duos. Preponit ianuarium: qd tunc incipit sol ascendere per solstitium hyemale. **m** Rabes vero inchoat annum post solsticium esti um. Longuentius videtur fieri ab hebreis in martio: in quo mundus conditus legitur. **n** Sed nota qd in Glo. **o** Nisan quādoque vocatur aprilis: quandoque martius: et hoc ideo: quia martius noster: et aprilis iudeorum: in parte simul concurrunt. **p** Nos enim annū attēdimus solarem: qd constat ex trecentis sexagintaquinq diebus et sex horis: et menses solares: Iudei attendunt menses lunares et annū lunarem: qui constat ex trecentis quinagintaquatuor diebus. Dennis lunaris dicitur ipsa lunatio. Unde semper apud hebreos prima dies luna est prima dies mensis. **q** Non est enim lunatio a nomine illius mensis in determinata: nisi forte fuerit embolismus: vel primus in legitimis suis impediat: qd in scriptis signis facilius nobiscum communē computatione obseruantur. **r** De cima die mensis. Aliam rationem assignat magister in historijs: quis per decimā lunam innuit qd agnus qui tunc tollebat significat aliquid etiam. Sic enim dicitur qd luna creata fuit quarta die mundi: et in plenilunio quando scilicet fuit deciaquarta. Si igitur intelligatur qd luna prima die mundi

plēbi ut postulet vir ab amico suo: et mulier a vicina sua vasa argentea et aurea et vestem: dabit auctez dominus gratiam populo suo coram egyptiis. **s** Fuitque moyses vir magnus valde in terra egypti coram seruis pharaonis et omni populo. Et ait: **t** Hec dicit dominus: **u** Media nocte ingrediatur egypti: et morietur omne primogenitū in terra egyptiorum: a primogenito pharaonis: qui sedet in solio eius: usque ad primogenitū ancillę quem est ad molam: et omnia primogenita iumentorum. **v** Ruitque clamor magnus in vniuersa terra egypti qualis nec ante fuit nec postea futurus est. Apud omnines autem filios israel non mutiet canis ab homine usque ad pecus: ut sciatis quanto miraculo dividat dominus egyptios et israel. **w** Descendetque oēs seruum tui isti ad me: et adorabit me dicentes: Egregere tu et oīs populus qui subiectus est tibi. **x** Post hanc egrediemur. Et exiuit a pharaone iratus nimis. **y** Dixit autem dominus ad moyses: Non audiet vos pharaon: et multa signa faciat in terra egypti. **z** Moyses autem et aaron fecerunt oīa signa et ostēta: que scripta sunt coram pharaone: et indurauit dominus cor pharaonis: nec dimisit filios israel de terra sua. **aa**

dd T dixit Ca. XI. dominus ad moyses: Adhuc una plaga tangam pharaonem et egyptum: et post hec dimittet vos: et exire compellat. Dices ergo oī

fuerit undecima: anī mūndū fuit decima: et in eternitate fuit: qd ante mūndū non fuit tempus: ideo denarius significat eternitatem. **ee** Ergo decima luna tollebat agnus de grege: significabat qd agnus figuratus: id est christus dei filius erat eternus: id est deus: qui dicitur agnus propter innocentiam.